

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060208

SLUTLIGT BESLUT
2021-03-19
Stockholm

Mål nr
M 8887-19

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, slutliga beslut 2019-07-12 i mål nr M 2402-18, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. T A

Ombud: K L

2. K B

3. J I

4. C S

5. L W

Ombud för 2-5: M W

Motpart

Nyköpings kommun
611 83 Nyköping

Ombud: A L och K T

SAKEN

Rättegångskostnader

Dok.Id 1670148

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS BESLUT

1. Med ändring av mark- och miljödomstolens beslut i fråga om rättegångskostnader förpliktar Mark- och miljööverdomstolen Nyköpings kommun att betala ersättning för rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen till J I med 60 000 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 12 juli 2019 till dess betalning sker. Beloppet avser ombudsarvode.
  2. Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandena i övrigt.
  3. Nyköpings kommun ska ersätta J I för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen med 11 875 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från denna dag till dess betalning sker. Beloppet avser ombudsarvode.
  4. T A, K B, C S och L W ska stå sina egna rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.
-

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

T A, K B, C S och L W har yrkat fullt bifall till sina yrkanden om ersättning för rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

J I har yrkat att han tillerkänns ersättning för sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen med 78 750 kr.

Nyköpings kommun har bestritt ändring av mark- och miljödomstolens slutliga beslut.

Klagandena har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen, T A med 6 417 kr jämte mervärdesskatt, K B, C S och L W med vardera 11 875 kr jämte mervärdesskatt och J I med 11 875 kr.

Nyköpings kommun har bestritt klagandenas yrkanden om ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

T A har till stöd för sitt överklagande anfört i huvudsak följande:

För honom skulle den ansökta vattenverksamheten vid lågvatten medföra förstört kräftfiske genom uttorkning av åfåran, odör från den uttorkade åfåran och sinande brunn. Vid byggnationen skulle verksamheten därtill innebära förstörd utsikt samt buller och andra immissioner. Omfattningen av intrången på hans fastighet skulle vara beroende av hur ofta lågvatten inträffar. I miljökonsekvensbeskrivningen och övriga ingivna handlingar saknas vederhäftiga uppgifter om detta. Han har därför i sina inlagor till mark- och miljödomstolen ägnat mycket utrymme åt att försöka utreda och analysera frågan. Alla hans inlagor handlar huvudsakligen eller uteslutande om

lågvattneproblemet som i allra högsta grad utgör ett intresse för honom som sakägare även om det måhända också utgör ett allmänt intresse.

Han ifrågasätter varför han inte skulle få ersättning för arbete med att ta fram och framföra uppgifter kring allmänna intressen om dessa uppgifter tillför viktigt beslutsunderlag i målet. Det kan inte ha varit lagstiftarens mening att ett ombud i mark- och miljömål inte ska få betalt för framtagande av uppgifter som har betydelse i målet. Om en part ska ge synpunkter på miljökonsekvensbeskrivningen blir det oundvikligen synpunkter på saker som kan betecknas som allmänna intressen.

Påståendet från Nyköpings kommun att SMHI och länsstyrelsen har yttrat sig om de frågor som behandlas i hans inlagor är felaktigt. Det han behandlat i sina inlagor var centrala frågor i målet. Det finns anledning att förmoda att hans inlagor bidragit till kommunens beslut att återkalla ansökan. Hans inlagor har därmed bidragit till att målet fått en utgång som innebär att hans enskilda intressen kommer att tillgodoses eftersom hans intresse har varit att kommunens projekt inte genomförs.

J I har till stöd för att han är sakägare och därmed berättigad till ersättning för rättegångskostnader anfört i huvudsak följande:

Eftersom hans fastighet skulle skadas av den ansökta vattenverksamheten är han sakägare och har därmed rätt till ersättning för rättegångskostnader.

Han innehar ett större jordinnehav med flera sammanhängande jordbruksfastigheter vid Båvens strand. På fastigheterna bedrivs jord- och skogsbruk. På fastigheterna finns ett markavvattningsföretag som berör ca 250 ha jordbruksmark. Av de uppgifter som redovisats i målet framgår att det under skördetid skulle bli högre vattenstånd i Båven med ansökt verksamhet jämfört med nuvarande förhållanden. Sökanden har uppgivit att ett ca 10 cm högre vattenstånd kommer att inträffa. Under skördetiden ställs stora krav på bärighet på markerna då mycket tunga maskiner används för skördarbetet. Om vattenståndet höjs under skördetiden innebär det högre pumphöjd för

markavvattningsföretaget och även ökat inläckage genom dammvallar eftersom alla jorddammar läcker i viss utsträckning. Detta innebär med full visshet ökade kostnader för bortskaffande av vatten inom det 250 ha stora markavvattningsföretaget. Detta är ingen ”marginell” påverkan på fastigheterna.

Till det kommer att de hydrologiska uppgifterna som presenterats i samband med ansökan inte varit fullständiga. Inte heller de av sökanden ingivna kompletterande uppgifterna var fullständiga i detta avseende, vilket såväl SMHI som han påpekade. Det finns en betydande risk för att de av sökanden angivna nivåerna inte är riktiga. Det kan därmed mycket väl vara så att nivån i Båven skulle bli högre, vilket skulle innebära än större påverkan på hans fastigheter och ökade kostnader för pumpning av vatten för markavvattning. Brister i utredningen ska inte drabba sakägarna eller kretsen av sakägare och inte heller avskärma fastighetsägare från att kvalificeras som sakägare.

K B, C S, L W och **J I** har till stöd för överklagandet i frågan om rättegångskostnadernas storlek anfört i huvudsak följande:

Den ansökan som gavs in till mark- och miljödomstolen var behäftad med ett antal brister i centrala avsnitt. Det är sökanden som ska beskriva inverkan på omgivningen av ansökt verksamhet. När så inte har skett måste sakägarna, med rimlig precision, ange hur de påverkas. Detta förutsätter att sakägarna själva genomför utredning för att kunna visa att skada uppstår och därigenom tillvarata sin rätt i målet när sökanden inte genomfört någon utredning eller undersökning och blankt tillbakavisar ersättningskraven. Av ingiven kostnadsräkning framgår att sådan utredning skett i rimlig omfattning.

Riktiga och fullständiga hydrologiska uppgifter är helt centralt för att kunna avgöra målet, varför granskning av de hydrologiska uppgifter som sökanden anfört och ifrågasättande av sökandens uppgifter varit nödvändigt för att tillvarata huvudmännens intresse.

För Natura 2000-området Sibro är den tjockskaliga målarmusslan ingående art enligt art- och habitatdirektivet. Genom ansökt vattenverksamhet och den ansökta vattenanläggningen skulle ca en tredjedel av livsmiljön för målarmusslan förstöras p.g.a. torrläggning, vilket inte är förenligt med gällande rätt. Det är inte riktigt att sakägare, för att tillvarata sina intressen, inte skulle ha rätt att argumentera i frågan om tillåtlighet av ingrepp i ett Natura 2000-område.

Nyköpings kommun har anfört i huvudsak följande:

Rättegångskostnadernas storlek såvitt avser T A

Den tid som ombudet nedlagt i ärendet får anses väl tilltagen och betydligt högre än vad som har varit påkallat för att tillvarata T As rätt i målet. Kommunen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att T A i stor utsträckning åberopat och argumenterat kring allmänna intressen. Dessa intressen har i målet i huvudsak företrätts av SMHI och länsstyrelsen. Kommunen kan inte se att det som T A anfört i dessa delar utgjort något tillägg eller varit erforderligt för T A för att tillvarata sina intressen i målet.

Kommunen ifrågasätter inte att sakägare kan framföra såväl enskilda som allmänna intressen till stöd för sin talan. Däremot anser kommunen, med hänsyn till att ett antal av de frågor som T A behandlat i större omfattning bevakats av remissmyndigheter i målet genom länsstyrelsen och SMHI, att det finns en gräns för hur stor del av dessa kostnader som kommunen ska åläggas att ersätta och att det inte varit nödvändigt för T A att yttra sig i den omfattning som han gjort för att tillvarata sina intressen. Med hänsyn till detta och till målets förhållandevis begränsade omfattning, får den tid som ombudet nedlagt i målet vid mark- och miljödomstolen anses väl tilltagen och högre än vad som kan anses ha varit påkallat för att tillvarata T As rätt i målet. Ombudets timarvode om 3 500 kr är inte heller rimligt i detta sammanhang.

Frågan om J I är sakägare

J I är inte berörd på ett sådant sätt av de ansökta åtgärderna att han ska anses utgöra vattenrättslig sakägare och han har därför inte rätt till ersättning för rättegångskostnader. Med hänsyn till de långtgående konsekvenser det kan innebära

kostnadmässigt för en sökande att någon intar ställning som vattenrättslig sakägare måste det finnas visst fog för antagandet att den ansökta verksamheten faktiskt kan medföra risk för sådan skada som avses i 9 kap. 2 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet och inte enbart att det kan föreligga en risk för påverkan. I detta fall föreligger inte sådan risk för skada.

Kommunen har tagit fram omfattande utredningar gällande de tidigare ansökta åtgärderna och påverkan på vattennivåer i Båven. I tillståndsmål är det vanligt att remissmyndigheter har frågor gällande underlaget och att detta diskuteras under skriftväxlingen. När det gäller de synpunkter som SMHI framfört i målet är den redovisade hydrologiska modelleringen gjord i enlighet med vad myndigheten anfört. Övriga synpunkter från SMHI saknar betydelse för beräkningen av vattennivåerna i Båven under studerad tidsperiod och bedömdes inte medföra några andra bedömningar än de som redovisats i underlaget. Således saknas det skäl att ifrågasätta den bedömda förändringen av vattennivåer. Medelvattennivåerna bedömdes inte öka över året genom den ansökta verksamheten. Det var under torrår som vattennivån i Båven bedömdes öka från +21,5 till +21,6, varför det även handlar om begränsade tidsperioder som vattennivåerna skulle ha förändrats gentemot nuläget i detta avseende. Jordbruksmarken som vällen ska skydda ska som lägst ligga i nivå med medelvattenytan i Båven, vilken är +21,83. En ökning av lågvattennivåerna till ca +21,6 har således inte bedömts medföra behov av ökad pumpning vid markavvattningsföretaget eftersom förändringen sker under medelvattennivån och under vallens nivå.

Vid perioder med mycket hög tillrinning till Båven, skulle det i samma utsträckning som idag, ha funnits fortsatt risk för översvämning av jordbruksmark. Skadan på jordbruksmark vid hög tillrinning till Båven skulle således inte ha varit en konsekvens av den ansökta vattenverksamheten och åtgärderna hade inte heller medfört en ökad

risk för översvämning. Vad J I har anfört om läckage genom jorddammar i allmänhet får anses sakna betydelse då det åligger det berörda invallningsföretaget att hålla vallen tät och underhålla denna för att förhindra läckage.

Rättegångskostnadernas storlek såvitt avser K B, C S, L W och J I

Ersättningsyrkandet anses orimligt högt med hänsyn till såväl målets omfattning som det material som givits in. Yttrandena innehåller ett flertal upprepningar av vad som tidigare anförts, vilket snarast har belastat målet. Att frågor som redan tagits upp av länsstyrelsen och SMHI upprepats av ombudet kan inte anses ha tillfört målet något nytt eller ha varit nödvändigt av sakägarna att framföra för att tillvarata sina intressen.

Ombudet har i en inte obetydlig mån åberopat och argumenterat kring allmänna intressen. När det exempelvis gäller frågan om tillstånd för intrång i Natura 2000-område kan det ifrågasättas om det varit nödvändigt att utveckla sig angående frågan i den omfattning som gjorts. Det resonemang som förts i yttranden om skador till följd av den pågående dämningen m.m. måste anses ligga utanför prövningsramen i målet och måste således anses ha varit överflödigt för att kunna tillvarata sakägarnas intressen i målet.

Ombudets redovisade timarvode om 3 600 kr får anses väl tilltaget och det yrkade ersättningsbeloppet kan inte heller av denna anledning anses skäligt.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS SKÄL

Är J I sakägare?

Mark- och miljööverdomstolen börjar med att ta ställning till om J I är sakägare och därmed är berättigad till ersättning för sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

J I har ett större jordinnehav med flera sammanhängande jordbruksfastigheter vid Båvens strand. Av de uppgifter som har redovisats i målet framgår att den ansökta vattenverksamheten skulle ha inneburit att det i Båven under vissa perioder blev högre vattenstånd, vilket kunde komma att påverka och ha negativa konsekvenser för jord- och skogsbruket på dessa fastigheter. Att fastigheterna befinner sig på relativt långt avstånd från Sibro dämme är av mindre betydelse. Eftersom J I fastigheter direkt berörs av det högre vattenstånd som vattenverksamheten skulle innebära bedömer Mark- och miljööverdomstolen att han är att anse som sakägare i målet.

Rättegångskostnadernas storlek i mark- och miljödomstolen

I ansökningsmål om vattenverksamhet ska sökanden enligt huvudregeln i 25 kap. 2 § första stycket miljöbalken svara för såväl sina egna som motparternas rättegångskostnader vid mark- och miljödomstolen. I 18 kap. 8 § första stycket rättegångsbalken anges vidare att ersättningen ska motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande jämte arvode till ombud eller biträde, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt.

En sakägare kan anföra såväl enskilda som allmänna intressen till stöd för sin talan. I vissa fall är det endast intrång i de allmänna intressena som gör att ett tillstånd kan sättas i fråga och ofta kan enskilda och allmänna intressen dessutom höra ihop på ett sådant sätt som gör det svårt att skilja dem åt. Med hänsyn till den skyldighet som åligger domstolen och vissa myndigheter att bevaka de allmänna intressena, finns det dock en gräns för hur stor del av sakägarens arbete med dessa frågor som det är rimligt att sökanden ska ersätta (se rättsfallet MÖD 2003:101).

Även med beaktande av att det varit rimligt att sakägarna lagt ner visst arbete på sådana frågor som kan hänföras till allmänna intressen anser Mark- och miljööverdomstolen att den ersättning för rättegångskostnader som mark- och miljödomstolen kommit fram till beträffande T A, K B, C S och L W får anses vara skäligen med hänsyn till målets art och omfattning. Deras överklaganden ska därför avslås.

Eftersom J I har bedömts vara sakägare i målet ska även han tillerkännas ersättning av Nyköpings kommun för sina rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen. Utöver tillståndsfrågan har för J I del målet i mark- och miljödomstolen också rört sakägarfrågan. Även med beaktande av detta anser Mark- och miljööverdomstolen att han ska ha rätt till ersättning för ombudsarvode med samma belopp som K B, C S och L W, nämligen 60 000 kr per person, exklusive mervärdesskatt. J I har uppgett att han är registrerad för mervärdesskatt, varför han inte yrkat att ersättningen ska innefatta mervärdesskatt. På grund av det anförda ska Nyköpings kommun ersätta J I för rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen med 60 000 kr.

Rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen

Eftersom det är sakägarna och inte sökanden som överklagat mark- och miljödomstolens beslut tillämpas i fråga om rättegångskostnaderna i Mark- och miljööverdomstolen bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken.

T A, K B, C S och L W har inte fått framgång med sina överklaganden och ska därmed stå sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

J I har fått framgång med sin talan, visserligen beloppsmässigt endast till ungefär tre fjärdedelar. J I överklagande har utöver rättegångskostnadernas storlek avsett frågan om han är sakägare och överhuvudtaget berättigad till ersättning för rättegångskostnader. Även om han inte beloppsmässigt fått fullt bifall till sitt överklagande får han ändå anses som vinnande part. Han bör därför få full ersättning av Nyköpings kommun för sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen. Det yrkade beloppet får anses skäligt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2021-04-16

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Roger Wikström, referent, tekniska rådet Dag Ygland och tf. hovrättsassessorn Hannah Grahn.

Föredragande har varit Ote Dunér.

Rättelse/komplettering

Slutligt beslut (särskilt uppsatt), 2019-07-12

Rättelse, 2019-07-19

Beslut av: rådmannen Malin Wik

Beslutet innehåller en uppenbar oriktighet till följd av skrivfel genom att det i beslutet felaktigt anges Länsstyrelsen i Stockholms län när det rätteligen ska vara Länsstyrelsen i Södermanlands län. Beslutet rättas därför enligt 17 kap. 15 § RB på så sätt att det på alla ställen i beslutet där det anges Länsstyrelsen i Stockholms län i stället ska stå Länsstyrelsen i Södermanlands län. Som en följd av detta ska de i punkten 2 beslutade rättegångskostnaderna därmed utges till Länsstyrelsen i Södermanlands län och inte till Länsstyrelsen i Stockholms län.

SÖKANDE

Nyköpings kommun
611 83 Nyköping

Ombud: A L och K T

SAKEN

Tillstånd till vattenverksamhet för rivning av befintligt dämme m.m. mellan sjöarna Båven och Lidsjön i Nyköpings kommun; nu fråga om avskrivning m.m.

BESLUT

1. Mark- och miljödomstolen avskriver målet från vidare handläggning.
2. Nyköpings kommun ska betala ersättning för rättegångskostnader till
  - Länsstyrelsen i Stockholms län med 206 400 kr, allt avseende arbete, T
  - A (K Ls huvudman) med 100 000 kr, allt avseende ombudsarvode, L W, K B och C S (M Ws huvudmän) med 274 062 kr 50 öre, varav 225 000 för ombudsarvode.

På beloppen ska ränta enligt 6 § räntelagen betalas från dagen för detta avgörande.

3. Mark- och miljödomstolen avslår yrkandena om ersättning för rättegångskostnader från J I, P L och A L.
-

BAKGRUND

Ansökan – som kom in den 13 april 2018 – har gällt tillstånd till rivning av befintlig dämme mellan sjöarna Båven och Lidsjön, anläggande av nytt naturliknande sjöutlopp från Båven till Lidsjön och en ny vattenfåra som medger passage för fisk. Till ansökan har bifogats bl.a. teknisk beskrivning, miljökonsekvensbeskrivning och en justerad sakägarförteckning (aktbil. 12).

Ansökan kungjordes den 15 augusti 2018. I samband därmed beslutade domstolen en tidsplan för hanteringen av målet, enligt vilken huvudförhandling skulle genomföras den 2-3 april 2019, med den 4 april som reservdag.

Yttranden har kommit in från remissmyndigheter och sakägare m.fl. Sökanden har bemött inkomna yttranden. Härefter har ytterligare skriftväxling ägt rum. I samband därmed har sökanden justerat och kompletterat yrkandena och gett in ytterligare material.

Huvudförhandling kungjordes i slutet av februari 2019 att genomföras två dagar, enligt tidsplanen. Kort tid därefter ställdes huvudförhandlingen in.

Den 16 maj 2019 återkallade Nyköpings kommun ansökan.

YRKANDEN M.M.

Nyköpings kommun har återkallat ansökan och begärt att målet ska skrivas av.

Sparreholms fvf samt H U och I U har begärt att ansökan ska prövas i sak.

Övriga parter som fört talan har inte haft något att erinra mot att målet skrivs av.

Länsstyrelsen i Stockholms län, T A, K B, C S, L W, J I, P L och A L har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Nyköpings kommun har bestritt yrkandena från L W, J I, P L och A L.

SKÄL FÖR BESLUTET

Avskrivning

Yrkandena om att mark- och miljödomstolen ska bortse från återkallelsen och istället pröva ansökan i sak kan inte lagligen bifallas.

På grund av kommunens återkallelse ska målet skrivas av från vidare handläggning.

Rättegångskostnader

I ansökningsmål om vattenverksamhet ska sökanden svara för sina egna och motpartens kostnader vid miljödomstolen under förutsättning att motparten är att betrakta som sakägare (se 25 kap. 2 § första stycket miljöbalken).

Ersättning för rättegångskostnader ska fullt ut motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande samt arvode till ombud och biträde, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt (se 18 kap. 8 § första stycket rättegångsbalken). För att kunna tillgodogöra sig innehållet i en ansökan med ett omfattande och tekniskt komplicerat material får det godtas att en ersättningsberättigad motpart även anlitar tekniskt biträde. Rätten till ersättning för rättegångskostnad i ett ansökningsmål om vattenverksamhet kan alltså avse kostnader för såväl ombud som tekniskt biträde. Det bör dock påminnas om att ombudsarvode inte i första hand ska bestämmas efter den tid som lagts ned utan med hänsyn till målets beskaffenhet och omfattning och den omsorg och skicklighet med vilken arbetet har utförts (jfr NJA 1997 s. 854).

Det bör även framhållas att det är sökanden som är fullt ut ansvarig för att underlaget i målet är tillräckligt omfattande och relevant för en tillståndsprövning och erforderlig villkorsreglering. Endast undantagsvis bör en motparts egna utredningskostnader utgöra ersättningsgilla rättegångskostnader. Om en motpart anser att sökandens utredning i olika avseenden är bristfällig, bör denne, i stället för att anlita externa konsulter, påkalla bristerna i utredningen för sökanden, alternativt begära att mark- och miljödomstolen förelägger sökanden att komplettera utredningen i angivna hänseenden. Som motpart har man alltså inte något ansvar för att underlaget i en ansökan ska bli komplett och relevant och man kan inte heller räkna med ersättning för rättegångskostnader som avser den typen av utredningsmaterial.

Länsstyrelsen i Stockholms län har yrkat ersättning med 206 400 kr, allt avseende arbete.

T A (K Ls huvudman) har yrkat ersättning med 168 000 kr exklusive mervärdesskatt, allt avseende ombudsarvode.

K B, C S, L W och J I (M Ws huvudmän) har yrkat ersättning med 455 937 kr 50 öre, varav 325 500 kr exklusive mervärdesskatt för ombudsarvode, 37 700 kr exklusive mervärdesskatt för tekniskt biträde, 1 550 kr exklusive mervärdesskatt för utlägg och 91 187 kr 50 öre för mervärdesskatt.

P L och A L har yrkat ersättning med 39 000 kr, allt avseende eget arbete.

Några andra yrkanden eller förbehåll om ersättning för rättegångskostnader har inte framställts.

Kommunen har bestritt ersättningsskyldighet för rättegångskostnader till L W, J I, P L och A L med hänvisning till att de inte är berörda av den ansökta vattenverksamheten på ett sådant sätt att de ska betraktas som sakägare. I övrigt har kommunen överlåtit till mark- och miljödomstolen att bedöma skäligheten i yrkade belopp (länsstyrelsen, T A, K B och Christian Sundqvist).

Mark- och miljödomstolens bedömning

De utredningar som ligger till grund för ansökan och de uppgifter i övrigt som kommunen har presenterat ger vid handen att den ansökta vattenverksamheten endast mycket marginellt kan påverka rådande vattennivåer i sjön Båven. J I, P L och A L, som äger fastigheter som ligger långt från det egentliga påverkansområdet vid Sibrodämme, är därför inte berörda av den ansökta vattenverksamheten på ett sådant sätt att de ska betraktas som sakägare. Inte heller i övrigt har det framkommit något skäl att betrakta dem som sakägare. Av det skälet är de inte berättigade till ersättning för rättegångskostnader med tillämpning av 25 kap. 2 § miljöbalken. Det har inte heller i övrigt framkommit något skäl varför de skulle anses vara berättigade till ersättning för rättegångskostnader. J Is, P Ls och A Ls yrkanden om ersättning för rättegångskostnader ska avslås.

Kommunen har listat L W som sakägare med hänvisning till att han är nyttjanderättshavare (ett vägservitut som belastar X). Det har inte framkommit något skäl att inte betrakta honom som sakägare. Han är alltså berättigad till ersättning för rättegångskostnader.

För flera av de ersättningsberättigade parterna framstår yrkandena som för höga givet vilket arbete som får anses ha varit nödvändigt för att part ska kunna tillvarata sin rätt i målet. Mark- och miljödomstolen gör i övrigt följande bedömningar.

L W, K B och C S har i inte obetydlig mån åberopat och argumenterat kring allmänna intressen, vilket inte är en uppgift för dem. Även i övrigt framstår deras ersättningsyrkande som omotiverat högt. De får därför anses skäligen tillgodosedda med 180 000 kr för ombudsarvode exklusive mervärdes-skatt. Vid denna bedömning har hänsyn tagits till att beslutet om att ställa in huvudförhandlingen och återkallelsen skett på ett sent stadium av målets hantering. Yrkad ersättning för tekniskt biträde och utlägg är skälig. På beloppen tillkommer mervärdesskatt.

T A har i stor utsträckning åberopat och argumenterat kring allmänna intressen, vilket inte är en uppgift för honom. Även i övrigt framstår yrkad ersättning som omotiverat hög. Han får därför anses skäligen tillgodosedd med 80 000 kr exklusive mervärdesskatt. Vid denna bedömning har hänsyn tagits till att beslutet om att ställa in huvudförhandlingen och återkallelsen skett på ett sent stadium av målets hantering.

Mot bakgrund av inte minst skriftväxlingen i målet framstår yrkad ersättning från länsstyrelsen som skälig. Yrkad ersättning ska alltså beslutas.

På beloppen ska ränta enligt 6 § räntelagen betalas från dagen för detta avgörande.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (MMD-11)
Överklagande senast den 2 augusti 2019.

Inge Karlström

Annika Billstein Andersson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Inge Karlström, ordförande, och tekniska rådet Annika Billstein Andersson.